

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiect act normativ

Proiect de lege pentru ratificarea Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 150/1978 privind administrația muncii: rol, funcții și organizare, adoptată la Geneva la 7 iunie 1978, în cadrul celei de-a 64 sesiuni a Conferinței generale a acesteia

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Încă din 1919, Organizația Internațională a Muncii (OIM) a pus în funcțiune și a dezvoltat un sistem de norme internaționale ale muncii vizând creșterea șanselor, atât pentru bărbați, cât și pentru femei, de a obține o muncă decentă și productivă în condiții de libertate, de echitate, de securitate și de demnitate. În economia mondializată de astăzi, normele internaționale ale muncii sunt o componentă esențială a cadrului internațional care urmărește să asigure ca de creșterea economiei mondiale să profite toți.

OIM a fost creată în 1919 și a devenit o instituție specializată a ONU în 1946. În prezent organizația are 178 de State Membre.

Dotată cu o structură “tripartită” unică, ea reunește în mod egal reprezentanții guvernelor, angajatorilor și lucrătorilor pentru a dezbate probleme legate de muncă și politica socială. Conferința Internațională a Muncii, care reunește o dată pe an delegații OIM orientează lucrările Organizației. Conferința adoptă noile norme internaționale ale muncii, ca și programul și bugetul Organizației.

Normele internaționale ale muncii sunt instrumente juridice elaborate de delegații OIM (guverne, angajatori și lucrători) care definesc principiile și drepturile minime de muncă. Este vorba de convenții, care sunt tratate internaționale obligatorii din punct de vedere juridic, dacă sunt ratificate de către Statele Membre, fie de recomandări, care servesc drept principii directoare, cu un caracter neobligatoriu. Adesea, o convenție enunță principiile fundamentale care trebuie să fie aplicate de către Statele care au ratificat-o, în timp ce recomandarea corespunzătoare completează convenția propunând principii directoare mai precise despre felul în care aceasta convenție ar putea fi aplicată. Există, de asemenea, recomandări autonome, nefiind legate de nici o convenție.

Normele internaționale ale muncii sunt aplicate, în principiu, prin intermediul legislației și a politicilor naționale. Este, deci, esențial ca fiecare stat să aibă un sistem viabil și dinamic de administrare a muncii, responsabil cu toate aspectele elaborării politicilor naționale ale muncii și de aplicarea acestora. În afara de promovarea diverselor sisteme de administrare a muncii, normele OIM încurajează

colectarea de statistici referitoare la munca, acestea fiind un instrument pretios pentru determinarea nevoilor si elaborarea politicilor in domeniul muncii, atat la nivel national, cat si international. Desi exista o administratie a muncii in majoritatea statelor, multe dintre acestea se confrunta cu dificultati financiare si materiale. Este deci necesara o finantare potrivita a sistemelor de administratie a muncii in vederea intaririi acestui important instrument de dezvoltare.

Conventia nr. 150/1978 privind administratia muncii a fost ratificata până în prezent de 67 de state, printre care și Cipru, Cehia, Germania, Finlanda, Grecia, Italia, Letonia, Luxemburg, Portugalia, Spania, Suedia, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii.

Fiecare stat care a ratificat Conventia nr. 150 privind administratia muncii, are obligatia de a organiza si de a face sa functioneze intr-un mod eficient un sistem de administrare a muncii, adaptat la conditiile fiecarui stat, iar sarcinile si responsabilitatile care ii sunt incredintate sa fie coordonate convenabil.

Sistemul de administrare a muncii trebuie sa fie responsabil cu elaborarea, aplicarea si controlul normelor nationale ale muncii, cu ocuparea si valorificarea resurselor umane, dar trebuie, de asemenea, sa elaboreze studii, cercetari si statistici ale muncii si sa favorizeze relatiile de munca.

Mai mult, atat lucratorii si angajatorii, precum si organizatiile respective trebuie sa participe la elaborarea politicilor nationale ale muncii. De asemenea, prin aceasta conventie, personalul incadrat in acest sistem de administrare a muncii beneficiaza de un statut, de mijloace materiale si de resurse financiare necesare in vederea exercitarii eficiente a atributiilor.

Obiectivele Conventiei nr. 150 privind administrarea muncii, sunt de a furniza statelor un cadru conceptual si directii de administrare a sistemelor de administrare a muncii, în ansamblu, de a stabili un cadru institutional pentru formularea, controlarea si evaluarea politicii nationale a muncii, a ajuta statele să se aibă structuri administrative eficiente.

Conventia se referă la două concepte cheie: politica națională a muncii și sistemul de administrare a muncii.

Politica națională a muncii se referă la protecția muncii, angajarea și punerea în valoare a resurselor umane, relațiile profesionale, serviciile pentru angajatori, lucrători și organizațiile acestora, cercetare, informații și statistică, pregătirea politicii naționale în domeniul relațiilor internaționale a muncii.

Sistemul de administrare a muncii este alcătuit din toate organismele administrației publice responsabile sau care sunt implicate în activități de administrare a muncii: ministerele muncii si alte ministere (educatie, migratie), institutiile publice de ocupare, de asigurări sociale, camere de muncă, serviciile deconcentrate.

2. Schimbări preconizate

Statele care doresc să ratifice Convenția nr. 150/1978 privind administrația muncii sunt solicitate să asigure, într-o manieră adaptată la condițiile existente la nivel național, **organizarea și operarea efectivă pe teritoriul lor a unui sistem de administrație a muncii**, ale cărui funcții și responsabilități sunt îndeplinite

corespunzător.

Potrivit prevederilor Convenției nr. 150/1978, funcțiile principale ale sistemului administrației muncii sunt:

- formularea, implementarea și supervizarea standardelor de protecția muncii la nivel național;
- angajarea și dezvoltarea resurselor umane;
- studii, cercetări și statistici privind forța de muncă;
- relațiile de muncă.

Convenția nr. 150/1978 conține prevederi cu privire la o administrație a muncii coordonată și eficientă, care asigură conlucrarea corespunzătoare între angajați și angajatori în ceea ce privește activitățile acoperite de celelalte instrumente ale OIM. Particularitatea acestei Convenții constă în faptul că stabilește standarde referitoare la sistemul general de administrație a muncii cuprinzând diferitele organisme care tratează aspecte în domeniul politicii muncii, inclusiv la nivel internațional, furnizarea de servicii și consiliere pentru angajați și angajatori.

În același timp, instituțiile administrației muncii vor avea responsabilitatea analizării situației persoanelor care au un loc de muncă, precum și al celor care nu au un loc de muncă sau sunt subocupate, și semnalării eventualelor deficiențe, în vederea formulării de propuneri privind remedierea acestora.

Convenția nr. 150/1978 prevede asigurarea de consultări și negocieri între autoritățile publice, asociațiile sindicale și organizațiile patronale, cele mai reprezentative la nivel național, inclusiv la nivel național, regional și local, precum și al diferitelor sectoare de activitate economică.

Un **obiectiv major** al Convenției nr. 150/1978 îl constituie promovarea unui mecanism al administrației publice care să asigure condițiile pentru o acțiune eficientă a guvernului în domeniul muncii și ocupării forței de muncă, printr-o metodă coordonată de formulare, implementare și monitorizare a politicilor naționale în acest domeniu.

În vederea asigurării unei organizări corespunzătoare, a unei funcționări și coordonări eficiente a sistemului administrației muncii, așa cum se solicită în Articolul 4 din Convenția nr. 150/1978, țările membre sunt încurajate să promoveze, alături de legislația și reglementările relevante, alte măsuri care să dezvolte capacitatea organismelor administrației muncii sau, în anumite contexte, să delege anumite funcții ale administrației muncii către alte instituții sau organizații.

Organismele administrației muncii responsabile de administrația muncii pot utiliza diferite mijloace pentru îndeplinirea obiectivelor lor, precum: formularea de politici naționale, inclusiv cele privind domeniul relațiilor internaționale; elaborarea de acte normative, alte reglementări și orientări în domeniu; publicarea de informații, studii și statistici în domeniul pieței muncii; furnizarea de servicii și asistență tehnică pentru angajați și angajatori și organizațiile acestora; dezvoltarea standardelor naționale în domeniul muncii sau a prevederilor legale, în special prin inspecții și publicarea rezultatelor inspecțiilor; realizarea de mecanisme de

consultări și negocieri între autorități, sindicate și patronate; monitorizarea funcționării corespunzătoare a agențiilor regionale sau locale cărora le-au fost delegate atribuții.

De asemenea, Convenția nr. 150/1978 încurajează extinderea progresivă, acolo unde este cazul, a funcțiilor sistemului administrației muncii, astfel încât să includă și activități care vor fi exercitate în colaborare cu alte organisme relevante, precum și ale unor categorii de lucrători, precum: fermieri, lucrători independenți, membri cooperatori ș.a.

Convenția poate fi denunțată la expirarea unei perioade de 10 ani, printr-o declarație transmisă Directorului general al Biroului Internațional al Muncii (BIM), pe parcursul anului următor expirării perioadei de 10 ani menționate anterior.

3. Alte informații

În ceea ce privește administrația muncii în România, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse este instituția care asigură pregătirea, coordonarea și evaluarea politicii naționale a muncii, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă este instituția care aplică politicile și strategiile privind ocuparea forței de muncă, iar Inspekția Muncii exercită funcția de control a relațiilor de muncă.

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impact macro-economic

Nu e cazul

2. Impact asupra mediului de afaceri

Nu e cazul

3. Impact social

Prin ratificarea Convenției OIM nr. 150/1978 privind administrația muncii va îmbunătăți sistemul de administrație a muncii, atât în ceea ce privește formularea politicii în domeniul muncii, cât și al administrării acesteia, precum și în ceea ce privește evaluarea politicii și controlului relațiilor de muncă.

De asemenea, este de precizat și faptul că la elaborarea politicilor naționale ale muncii vor fi participa în mod activ atât lucrătorii, cât și angajatorii.

4. Impact asupra mediului

Nu e cazul.

5. Alte informații

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- în mii lei (RON) -

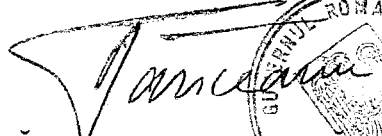
Indicatori	Anul curent	Următorii patru ani				Media pe cinci ani
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare,						

plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i. impozit pe profit ii. impozit pe venit b) bugete locale i. impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii b) bugete locale: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i. cheltuieli de personal ii. bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Nu este cazul					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Nu este cazul					
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații – Aplicarea prevederilor acestui proiect de act normativ nu presupune implicații financiare.						
Secțiunea a 5-a						
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Proiecte de acte normative suplimentare Acest act normativ va sta la baza elaborării unui set de acte normative ce vor asigura aplicarea și implementarea unitară a prevederilor în domeniu.						
2. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie Nu e cazul						
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente Nu e cazul						
4. Evaluarea conformității: Nu e cazul						
Denumirea	actului	sau	Gradul de conformitate	Comentarii		

documentului comunitar, numărul, data adoptării și data publicării	(se conformează / nu se conformează)	
5. Alte acte normative și sau documente internaționale din care decurg angajamente Nu e cazul		
6. Alte informații		
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ		
1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate Nu e cazul		
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ Nu e cazul		
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative Nu e cazul		
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente Nu e cazul.		
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de lege prin avizul nr.102 din 29 ianuarie 2008. b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi		
6. Alte informații		
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ		
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ Proiectul de act normativ a fost elaborat cu aplicarea prevederilor Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.		
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra		

sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice Nu e cazul.
3. Alte informații
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare
Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente. Nu este cazul
2. Alte informații La cererea Biroului Internațional al Muncii, vor fi trimise rapoarte privind respectarea în România a prevederilor Convenției.

Având în vedere cele prezentate mai sus, a fost elaborat proiectul de Lege anexat, pe care vă rugăm să-l aprobați.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU TARICEANU

